

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 263. An Judex, si advertat unum è litigantibus omittere aliquid, quo allegato evinceret, possit hoc illi suggerere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

sum, tamen ejus habendam rationem & ineundum consilium cum juris-peritis aliis. *Si dicas*, debuisse prius loqui. *R.* Si prius locuti fuissent, repetita fuisset tortura, præ qua voluerunt mortem. Tum autem maximè credendum est reo in loco supplicii, quando revocat denunciationes aliorum antea factas, credendum enim est id facere eum urgente conscientiâ.

Q. 262. Quid præsumendum sit de illis, qui in carcere inveniuntur mortui. R.

§. I. Si cadaver Rei non confessi nec legitimè convicti reperiatur in carcere, non ideo statim privari debet sepulturâ ecclesiasticâ, quia talis non sufficienter probatur esse malus aut à seipso vel dæmonie occisus, ergo debet præsumi mortuus morte naturali, quia præsumendum est semper pro reo & pro innocentia. Multa sunt autem mortis naturalis argumenta, uti tortura, carcer, vincula, tristitia &c. *Etsi non morte puniantur, inquit S. Aug. de civit. l. 19. c. 6. in ipsis vel ex ipsis plerumque tormentis moriuntur.* Quòd collum sit flexible in omnem partem, nil facit ad rem, nam hoc etiam sæpe est in aliis cadaveribus: quòd si solus lictor dicat inveniri hæc aut illa signa mortis violentæ, illi credi non debet, quia potest mentiri, ne judicetur in tortura excessisse vel ob alias causas, *Spe d. 41.*

§. II. Signa, quòd quis à seipso vel à dæmone sic occisus, sunt seqq., 1. Si inveniatur in laqueo mortuus. 2. Si caput planè in tergus sit obtortum. 3. Si in gutture reperiantur lineamenta, quæ constet prius non adfuisse. 4. Si prima colli vertebra ita emota sit è loco suo, ut retro emineat, *Spe d. 42.*

Q. 263. An Iudex, si advertat unum è litigantibus omittere aliquid, quo allegato evincere posse hoc illi suggerere. R. Posse, imò teneri facere

Ddd 2

dicunt

dicunt *Dicast.* de just. l. 2. t. 1. d. 5. n. 285. & non nulli apud *Dianam*, qui hanc sententiam censet probabilissimam; *Baldus* putat non teneri quidem, attamen posse ex charitate, sed *Vasq. Sanch. Castrop.* t. I. d. 2. p. 10. n. 9. *Burgh. cent.* 2. cas. 94. aliqui communiter & probabilius dicunt peccare graviter, si faciat, quia debet se gerere tanquam personam publicam in omnibus & tantum procedere ex scientia publica vel per partes hausta, uti docet *S. Tb.* 2. 2. q. 67. a. 2.; deinde debet tantum judicare ex allegatis & probatis per partes ipsas; denique debet esse impartialis & indifferens ad utramque partem, nec agere unius *Advocatum*, ergo.

1479 Q. 264. *Quid facere debeat, qui per Iudicem cogitur bis solvere.* R. Qui solvit, & probare non potest, quia non petiit vel amisit apocham, si condemetur a Judice, tenetur iterum solvere, & hoc quidem in conscientia, uti habet communis, quia haec sententia *Judicis est æqua, Suar. Burgh. cent.* 2. cas. 15. Si tamen certus sit se antea solvisse, poterit postea uti occultâ compensatione, *Sot. Less. Sanch. in Decal.* l. 3. c. 17. n. 15.

1480 Q. 265. *Quid addendum sit circa Iudicis obligationem, quando pro utraque parte litigante est probabilitas.* R. Seqq.

§. I. Putarunt *Med. Salas, Sayr. Dicast. Diana* aliqui multi apud *Moyam T. 1. tr. 2. q. 7. n. 2. & 12.* *Judicem posse pro parte probabili ferre sententiam, licet contrariam judicet probabiliorem:* idem cum multis aliis tenuit *Mendo d. 13. a n. 207.* in materiis juris, sed opiniones illæ amiserunt probabilitatem, quia *Innoc. XI.* damnavit hanc 2. prop., *probabiliter judico Iudicem posse indicare juxta opinionem etiam minus probabilem.* Cur autem id non possit, rationes afferunt *Eliz. l. 6. q. 21. §. 6. & Teril.*